Ἔτος 27 — Ρέθυμνον Τετάρτη 1 Φεβρουαρίου 1939 — Ἀριθμ. φυλ. 2440

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΙΔΡΥΤ[illegible] ΚΑΛΑΪΖΑΚΙΣ — Ἀριθ. Τηλ. 77 — Διευθυντής: ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤ. ΚΑΛΑΪΖΑΚΙΣ — ΕΤΟΣ 27

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΦΛΑΝΤΕΝ

Ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν συνεχίζει μὲ μίαν ἀξιοθαύμαστον ἐπιμονὴν τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν εἰρήνην. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου, μετὰ τὴν ἀγγλογερμανικὴν δήλωσιν, μετὰ τὴν συμφωνίαν [illegible] μὲ τὴν Ἰταλίαν [illegible] τι σήμερον ἐπέστρεψε ἀπὸ ἕνα ταξίδιόν του εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου ἦλθεν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Ὁ μεγαλύτερος πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς μεγαλυτέρας ἀποικιακῆς χώρας ἀναζητεῖ τοιουτοτρόπως ἐμφανῶς τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δημοκρατίαι καὶ ὁλοκληρωτικὰ κράτη θὰ ἠδύναντο νὰ σταθεροποιήσουν τὴν εἰρήνην μεταξύ των.

Ἐν τούτοις, αἱ προσπάθειαί του συναντοῦν μόνον [illegible]αίνους. Εἰς τὴν χώραν του, εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ ὑφίστανται πολυαρίθμους ἀντιθέσεις. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ πολιτικῆς ἀντιδράσεως, περὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ περὶ μιᾶς διαφορᾶς ἀντιλήψεως καὶ δόγματος, ἡ ὁποία διαιρεῖ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ κόμματα. Μία λαμπρὰ πλειὰς συντηρητικῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κ. κ. Ἤντεν, Οὐΐνστων Τσώρτσιλ, Ντὰφ Κοῦπερ κλπ. (ἃ συνεργάζεται μὲ τοὺς φιλελευθέρους καὶ τοὺς ἐργατικοὺς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἀπειλοῦσα εἰς περίπτωσιν γενικῶν ἐκλογῶν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ συντηρητικὸν [illegible]

[illegible] Γαλλίαν, εἰς τὴν [illegible] 438, [illegible] ἐξωτερι- [illegible] 71. 32 [illegible] τικοὶ ἀν- [illegible] 20520, [illegible] ξιῶς, ὁ- [illegible] 51. 23. [illegible] λλος, δι- [illegible] 24948 [illegible] ποχήν, ἡ [illegible] 14151, [illegible] ται ὡς ὁ [illegible] 29445, [illegible] τῶν, ὁπο- [illegible] ουν οἱ [illegible] ς ἀπόψεις [illegible] ρητικῶν [illegible] ὧν ὁποίων [illegible] Ἁγίας [illegible] ἡν Γαλλί- [illegible] Κανα- [illegible] ὑπόστη [illegible] τρακα [illegible] ροες τοῦ κομ- [illegible] όμματος κα- [illegible] αλισταὶ τῆς [illegible] Ἀλκίμι. [illegible] εἰς αὐτὸ τὸ [illegible] Νταλαντιὲ με- [illegible] σισταὶ ζητοῦν [illegible] ξέραν πολιτι- [illegible] σπανίαν, ἡ ὁ- [illegible] υνάμει μὲ μίαν [illegible] λλὰ εἰς τὴν ὁ- [illegible] σιαλιστικὴν κόμ- [illegible] ὁποίαν διευθύνει [illegible] ὤμ, δὲν γίνεται [illegible] ς διὰ μίαν ἀντι- [illegible] ν ἡ ἀντιχιτλερι-κὴν σταυροφορίαν, ἡ ὁποία θὰ κατέληγεν εἰς πόλεμον.

Αὐτὴ ἡ μεγάλη ταραχὴ εἰς τὰ πνεύματα ἐκδηλώνει μίαν γενικὴν ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ διατυπωθῇ ὡς ἑξῆς: Εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρξουν εἰς τὴν διεθνῆ ζωὴν τὰ δημοκρατικὰ καὶ τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη;

Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ βασικὴ διαφωνία, ἡ ὁποία διαιρεῖ τὰς δημοκρατίας καὶ τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐκδηλοῦται μόνον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν οἰκονομικήν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικήν, ἰδίως εἰς τὸ φυλετικὸν ζήτημα θὰ ὁδηγήσῃ ἀναποφεύκτως εἰς τὸν πόλεμον ἢ θὰ καταλήξῃ εἰς ἀμοιβαίας παραχωρήσεις;

Μερικοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καμμία συμφωνία, ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε ἀναπόφευκτος καὶ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἕνα τέλος εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Ἐπίσης καὶ ἐντὸς τῶν ὁλοκληρωτικῶν κυβερνήσεων, θὰ σκέπτωνται προφανῶς μερικοὶ ὅτι ὁλοκληρωτικὰ κράτη καὶ δημοκρατικὰ δὲν δύνανται νὰ συνυπάρξουν καὶ ὅτι πρέπει νὰ δοθοῦν λύσεις διὰ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ πολέμου.

Εὐτυχῶς ὅμως, πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται καὶ οἱ λαοί. Καὶ οἱ λαοὶ ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην.

Οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν τὰ θύματα τοῦ πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ κατεστρέφοντο ὅλα τὰ ὑλικὰ καὶ πνευματικὰ ἀγαθά, ἀρνοῦνται νὰ δεχθοῦν τὸν πόλεμον διὰ μίαν μελλοντικὴν εἰρήνην.

[illegible] δέ, οἱ ὁποῖοι [illegible] ὅτι ὁ χρόνος ἐξομαλύνει πολλὰ πράγματα ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς ζωῆς θὰ ἐπιφέρῃ τοὺς ἀναγκαίους συμβιβασμοὺς μεταξὺ τῶν θεμελιωδῶν ἀντιθέσεων, αἱ ὁποῖαι σήμερον ἔχουν προσλάβῃ μεγαλυτέραν ὀξύτητα. Ἡ συνάντησις τῶν ὁλοκληρωτικῶν καὶ [illegible] τῶν δημοκρατιῶν [illegible] νὰ γίνῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἰρήνης καὶ ὄχι εἰς [illegible] τοῦ πολέμου.

Ἡ εἰρήνη δὲν χάνεται ποτὲ ὅσον ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος μὲ τὴν θέλησιν νὰ τὴν σώσῃ ἤδη. Αὐτὸς δὲ ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ βοηθήσωμεν ὅλοι εἰς ἀξιοθαυμάστους προσπάθειάς του.

Εἰκόνες ἀπ' τὴ ζωή

Ο ΕΡΩΣ ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΚΥΤΑ[ΖΕΙ]

Ἑκατὸ τριῶ χρονῶ, (103) εἶναι ὁ παππούς κι' ὅμως θὰ τὸ πιστέψετε; εἶναι καυξουλαμένος γιὰ παντρειά. Τὰ ἐγγόνια του τὰ ἄ[illegible] τὸ καιρὸ ἔχουν φέρει στὸ φῶς τῆς ζωῆς τοὺς ἀπογόνους τῆς τετάρτης γενιᾶς. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὸν γέροντα νὰ θέλῃ ἀκόμη νὰ πληθύνῃ τοὺς ἀπογόνους του ἀρχίζοντας πάλι ἀπ' τὴν ἀρχή.

Μὰ ὁ τρυφερὸς αἰσθηματίας ἔκανε τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸ ξενοδόχο. Ἐνῶ ὅλα τὰ εἶχε ἕτοιμα, εἶχε κανονίσει ἀκόμη καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ γαμήλιου ταξιδιοῦ, σκόνταψε ἐκεῖ ποὺ δὲν περίμενε. Ὄχι στὴν ἄρνησι τῆς νύφης μὴ νομίσετε τέτοιο πρᾶμα. Ἡ διαλεχτὴ τοῦ παπποῦ μας μιὰ κοπέλα σαράντα χρόνων ποὺ πρώτη φορὰ γνώριζε τὴ δύναμι τοῦ ἔρωτα, εἶναι ξετρελλαμένη γιὰ τὸ γέρο δηλαδὴ γέρο τὸν λέμε μεῖς. Αὐτὴ ὅμως χαϊδευτικὰ τὸν ἀποκαλεῖ ἀγοράκι της.

Λοιπὸν τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι εἶδε νὰ σβύνουν μονομιᾶς τὰ ὄνειρα του ἀκριβῶς τότε ποὺ ἦσαν ἀπόλυτα βέβαιοι γιὰ τὴν εὐτυχία τους. Ὁ Δεσπότης δὲν ἔδωκε τὸ θέλημα. Ὁ ἔρωτας γιατὶ πρὸς [illegible] βλέπει, παρουσιάστηκε [illegible] νας του στὸν Θεοφιλέστατο ποὺ [illegible] σὰν ἔμαθε τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀσπρομάλλη παπποῦ. Προσποιήθηκε πῶς ἦταν πολὺ ἀπησχολημένος, ὥστε κερδίζοντας καιρὸ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς ἀπογόνους τοῦ μελλονύμφου γαμπροῦ. Κι' ἔγινε ὅ,τι ἔπαθε.

Μόλις τὸ μάθαν οἱ ἐγγόνοι τοῦ ἀσπρομάλλη γαμπροῦ, ἐκινητοποιήθηκαν ὅλοι.

Κι' ὁ φουκαρᾶς ὁ γεροντάκος κλεισμένος τώρα κι' ἀπομονωμένος θρηνεῖ τὸ χαμένο του ὄνειρο.

Εἶναι ἄπειρα τὰ παραδείγματα τοῦ ὄψιμου ἐρωτικοῦ πάθους. Διαφέρει ὅμως τὸ πάθος τοῦτο ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία. Ὁ γεροντικὸς ἔρωτας εἶναι τέλεια διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ νέου. Ὁ νέος ἀγαπᾷ καθοδηγούμενος ἀπ' τὶς ψυχικὲς καὶ σωματικές του ὁρμές. Ὁ νέος ἀκόμη ἀγαπᾷ κι' ἂς μὴ τὸν ἀγαποῦνε.

Μὰ ὁ γέρος ἀντίθετα ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη τῆς ξένης ἀγάπης. Αἰσθανόμενος τὸ τέλος του ὁ παππούς, νοιώθει μιὰ παγερὴ μοναξιὰ νὰ περισφίγγῃ τὴν πολυκουρασμένη καρδιά του. Τότε ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀγάπης, περιποιήσεως καὶ βοηθείας. Λαχταρᾷ ἕνα πρόσωπο ποὺ νὰ τὸν πονεῖ καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ. Νοιώθοντας δὲ τὴν ἀγάπη αὐτὴ ὁ γέρος ξεσταίνεται καὶ ζωηρεύει ἡ καρδιά του καὶ τὰ κουρασμένα μέλη του λὲς κι' ἀπαιτοῦν καινούργια ζωή.

Μιὰ τέτοια χαρὰ [illegible] θέλει ὁ γέρος. Κι' ἐμεῖς δὲν εἴμαστε σὲ θέσι νὰ τοῦ τὴ δώσουμε ἀφοῦ τὰ παιδιά του καὶ τὰ ἐγγόνια του, δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ τοῦ τὴ στερήσωμε ἂν δὲν τὴ βρῇ μονάχος του.

Μ. ΜΕΝΕΛΑΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΩ – ΚΡΗΤΗΣ

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας. Δάνεια, εἴσπραξις Γραμματίων, Συναλλαγματικῶν, φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιῶν.

Καταθέσεις ὄψεως, Ταμιευτηρίου καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Ἰδιαίτερον τμῆμα ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κρητῶν.

Ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΘΝ. ΝΕΟΛΑΙΑ

Ὁ λόγος τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. **ΜΑΝΙΑΔΑΚΗ**

Κατὰ τὸ παρατεθὲν πρό τινος γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Κ. Μανιαδάκης ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι ἀποκαλυπτικώτατον πράγματι διὰ τὸν δηλητηριασμὸν τῆς Νεολαίας κατὰ τὸ παρελθὸν λόγον:

* * *

Α'.

Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες.

Εἶμαι ἐξαιρετικὰ εὐτυχὴς διότι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν Α' Συνεδρίου τῶν ἀνωτάτων βαθμούχων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας μοῦ δίδεται ἡ ἀφορμὴ νὰ διαπιστώσω ὅτι οἱ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁραματισμοὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ μου διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πλήρους πραγματοποιήσεως.

Τὸ 1931 ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς βλέπων τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ τόπου καὶ τὰ ἠθικὰ συντρίμματα εἶχεν ἐξαγγείλει «ὅτι ἐκεῖ ποὺ ἔφθασεν ὁ τόπος τότε μόνον θὰ σωθῇ, ὅταν ἡ ἑλληνικὴ νεότης ἁρπάξῃ στὰ χέρια της τὸ ἐθνικὸν ἰδεῶδες καὶ μὲ αὐτὸ ὡς σημαίαν καὶ κίνητρον μὲ πίστιν καὶ αἰσιοδοξίαν ἄνευ δισταγμοῦ ἀναστηλώσῃ τὶς ἐθνικές, τοῦ τόπου ἀξίες ποὺ εἶχαν ὑποστῇ πλήρη ἐκπεσμὸν καὶ διασυρμόν».

Καὶ εἰς τὸ ἐναρκτήριον τοῦ Συνεδρίου σας λόγο, ὁ Κυβερνήτης σᾶς καθώρισεν ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἀξίαι εἶνε ὁ Βασιλεύς, ἡ Πατρίς, ἡ Θρησκεία, ἡ οἰκογένεια καὶ ὅτι ἡ 4η Αὐγούστου καὶ ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία εἶνε οἱ θεματοφύλακες τῶν ἐθνικῶν τούτων ἀξιῶν.

Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες.

Πρέπει νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι διότι σὲ σᾶς ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ πυκνώσετε καὶ νὰ ὁδηγήσετε τὶς πρῶτες φάλαγγες τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

Τὸ ἔργον σας εἶναι μεγάλο, εἶναι τεράστιο, εἶναι ἱστορικό.

Τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχω ἐπωμισθῆ μὲ ἔφεραν κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν ἐπαφὴν μὲ μιὰ πραγματικότητα, ἡ γνωριμία τῆς ὁποίας μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐκτιμήσω ὅσον ὀλίγοι τὴν σημασίαν ποὺ ἔχει γιὰ τὸν τόπο ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας καὶ ὁ μεγάλος ρόλος, τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ παίξῃ διὰ τὴν δημιουργίαν, πράγματι τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Γιὰ νὰ κατανοήσετε αὐτὰ ποὺ σᾶς λέω καὶ νὰ εὐχαριστηθῆτε ἀκόμη πιὸ πολὺ διὰ τὸν ὡραῖο σας ρόλον, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ συνοδεύσητε, νὰ ἔλθητε μαζί μου. Δὲν θὰ σᾶς ὁδηγήσω σὲ μακρυνοὺς καὶ ἀγνώστους τόπους, θὰ πᾶμε μαζὶ νὰ συναντήσωμεν τὴν Νεολαίαν, τὴν Νεολαίαν τῆς χθὲς στὸ σπίτι, στὸ σχολεῖο, στὸ Πανεπιστήμιο, στὸ ἐργαστήριο, στὸ ἀθλητικὸ γήπεδο γιὰ νὰ δοῦμε πῶς ἐσκέπτετο, πῶς εἰργάζετο ποιὲς ἦσαν οἱ ἐπιθυμίες της, ποιὰ τὰ ὄνειρά της, τί ἐπὶ τέλους ἐπίστευεν ἡ Νεολαία αὐτὴ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παρεδίδετο ἡ συνέχεια καὶ ἡ τύχη τοῦ Ἔθνους.

Τὴν βρίσκουμε τελείως ἐγκαταλελειμμένην, ἐστερημένην ἰδανικῶν παραπαίουσαν, μὴ γνωρίζουσαν ποῦ νὰ στραφῇ τί νὰ πιστεύσῃ.

Ἄλλοι νέοι αἰχμαλωτίζονται ἀπὸ τὰ δελεαστικὰ συνθήματα τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ τρέπονται πρὸς τὸν ἀριστερισμόν, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει τῆς μόδας καὶ εἰς τὸ σαλόνι τοῦ [illegible] καὶ εἰς τὸ σαλόνι τοῦ ἀριστοκράτου καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐργάτου.

Ἄλλοι γίνονται διεθνισταί, ἄλλοι κοσμοπολῖται, ἄλλοι φιλειρηνισταί, καὶ περιορίζουν τὰ ἰδανικά των, εἰς τὴν θεραπείαν τῶν προσωρινῶν τους ἀναγκῶν.

Πλήρης σύγχυσις καὶ πλήρης ἀταξία εἰς τὰς τάξεις τῆς νεότητος.

Καμμία ἑνότης, καμμία πίστις, κανένα ἰδανικό.

(ἀκολουθεῖ)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

Ὁ ἰατρὸς κ. Γεώρ. Ἐμμ. Σαουνάτσος ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μαυρογενείου βραβείου.

Ἐτιμήθη; Εἶναι τρόπος ἐκφράσεως. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μαυρογενείου ἐτίμησεν ἑαυτὴν ἀπονείμασα τὸ βραβεῖον εἰς τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου ὁ βίος ὁλόκληρος ἀποτελεῖ μίαν ἀδιάκοπον σειρὰν ἔργων τιμώντων οὐχὶ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὴν Κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ καὶ τὴν ἐποχήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

Πάρετε τὸν ἐξαιρετικὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, τὸν ζῶντα τόσον ἀθορύβως καὶ τόσον μετριοφρόνως καὶ ἐξετάσετέ τον εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου του. Δὲν θὰ εὕρητε οὔτε κηλῖδα, οὔτε κηλῖδος σκιὰν ν' ἀμαυρώνῃ τὴν λευκότητά του. Δὲν θὰ εὕρητε κακίαν, οὔτε πάθος, οὔτε συναίσθημα ξένον πρὸς τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν ἀρετήν. Ἡ ζωή του ἦτο καὶ εἶναι μία συνεχὴς ἀγαθοεργία, καὶ μία ἀδιάκοπος ἐκδήλωσις ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλαλληλίας.

Ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἐργαζόμενος ὡς ἐπιστήμων καὶ δρῶν ὡς ἄνθρωπος κοινωνικός, χωρὶς φιλοδοξίας, χωρὶς ματαιοδόξους ἐπιδιώξεις, χωρὶς ἀτομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἐμοίραζε καὶ μοιράζει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους τὰ πλούσια δῶρα τῆς ἀπειρεύτου καλωσύνης του εἰς τρόπον ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῇ σπίτι Ρεθυμνιακόν, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ δι' αὐτὸν λόγους εὐγνωμοσύνης.

Ὁ Ἰατρὸς Σαουνάτσος δὲν ὑπῆρξε καὶ δὲν εἶναι μόνον ὁ ἀληθινὸς ἀλτρουϊστής, καὶ ὁ ἀξιοπρεπὴς εὐπατρίδης, οὔτε ὁ ἀνώτερος ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀκαταπόνητος ἐργάτης τοῦ καλοῦ. Εἶναι καὶ ὁ ἄριστος ἐπιστήμων, ὁ διακονήσας μὲ ἐπιτυχίαν ἐξαιρετικήν, μὲ ἱερὰν ἀφοσίωσιν καὶ ἔνθεον πίστιν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἰατρὸς τῆς Ρεθύμνης, ὁ παρήγορος ἄγγελος μιᾶς ὁλοκλήρου κοινωνίας, ὁ Ἰατρὸς τὸν ὁποῖον πλὴν τῆς ὁμοθύμου ἐκτιμήσεως περιβάλλει καὶ ἡ ὁμόθυμος ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν του.

Εἰς τοιοῦτον ἄνδρα ἀπονεμόμενον τὸ Μαυρογένειον Βραβεῖον δὲν προσθέτει μεγαλυτέραν, ἐκείνης δι' ἧς περιβάλλεται ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του τιμήν. Ἀποτελεῖ ἁπλῶς δικαίαν ἀναγνώρισιν τῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν ὁμοθύμως [illegible] ἡ Κοινωνία. Καὶ διὰ τοῦτο χωρὶς κανένα δισταγμόν, καθ' ὅ-

ΔΚ ΒΡ